

Publicaties 2012

Klik op een item om het te lezen

Inhoud

Publicaties 2012	1
Aanwijzingen dat "boven" wel degelijk ons, ondermaansen, in zijn greep heeft en leidt.....	1
De echte astrologie (niet uit de "boekskes") in het leven van alledag.....	3
Kathedralen	3
René Magritte en de dood van zijn moeder.....	4
Omzichtige benadering van boodschappen, doorgekomen via ouija.....	5

Aanwijzingen dat "boven" wel degelijk ons, ondermaansen, in zijn greep heeft en leidt.

Zeer nauwe harde aspecten in een horoscoop houden je leven in een kosmische (wurg)greep. Mensen met deze aspecten kunnen niet anders dan deze kosmische dwang opvolgen.

Ze trachten er wel dikwijls aan te ontsnappen, in wat losse ontspanning (tuinieren, dingen doen die haast opposiet hun werkelijke aard staan) maar dit lukt hen meestal niet. Ze worden naar de kosmische dwang terug gedreven, en gaan er uiteindelijk weleens aan ten onder.

Hieronder enkele voorbeelden

De filosoof Wittgenstein: Venus in nauw aspect ingaand vierkant Saturnus.

Bij Wittgenstein zien we ook een stellium in huis 6 (analytisch, kritisch denken wat grof geschetst de basis van zijn filosofie is) en in Stier. Zo'n stellium betekent ook dat veel huizen geen planeten hebben, dus ondervertegenwoordigd zijn.

In de horoscoop van Franz Kafka zien we de zeer nauwe aspecten Mercurius,Venus vierkant Uranus. Kafka is bekend als zeer indrukwekkend schrijver : Mercurius en ook de 4 planeten + Cheiron in Tweelingen. Ook hij trachtte aan zijn lot te ontkomen door te tuinieren.

Kafka was geboren, zoals iedereen, onder een bepaald gesternte. In zijn geboortehoroscoop staat Venus pal op Mercurius, en die twee samen scherp ingaand vierkant Uranus.

Dit is een constellatie waarbij vanzelf de Keltische gedachte opkomt : " Het is verschrikkelijk te vallen in de handen van de levende God". Kafka zat daarmee definitief verstrikt in een kosmisch probleem, en het heeft inderdaad zijn leven grondig getekend. Wij, in onze huidige cultuur stellen een mens graag voor als een bewust wezen dat zijn meeste keuzes zelf maakt. Maar zo is het niet. De kosmische "aantrekking" kan sterker zijn dan jezelf.

Zoals ook de aardse liefde, in casu de liefde voor een vrouw, mutatis mutandis een man, heel je uitgebouwde structuur overhoop kan halen. Bij Kafka dus was de kosmische impact sterker dan al de rest. Zijn schrijven ging vóór alles: het deed hem zich afzetten tegen het huwelijk, tegen de plannen van zijn vader voor hem, tegen het kantoorwerk. Onze sterke aandrang "van boven af", herleiden wij in onze cultuur meestal tot een roep van wat wij dan God noemen.

Maar wanneer je het wat nauwkeuriger bekijkt, kom je niet uit op een God, maar op een dwingende planetenconstellatie. Ja, "Planeten dwingen niet" zou men ooit gezegd hebben, in theorie zou je altijd onder hun zachte dwang uit kunnen. Maar toch leert de ervaring, o.a. in het leven van Kafka en Wittgenstein, dat die kosmische constellaties vroeg of laat hun gram halen.

Zo machtig is een mens niet, dat hij/zij het zomaar naast zich kan leggen. We zijn er nu eenmaal in alle vezels mee verbonden. Het lichaam waarmee we ons eventueel te weer zouden stellen, is tot in de kleinste details door de kosmos bepaald.

Nog een terzijde: de horoscoop van Franz Kafka, : een andere manier om de "dwang" te tonen die bij horoscopen van "boven naar beneden" uitgaat.

Astrologie is vertikaal denken, terwijl wij in onze cultuur vooral geleerd hebben horizontaal te denken.

Een vlugge schets: horizontaal denken vergelijkt de dingen zoals die naast mekaar (ruimte) of na mekaar (tijd) staan, terwijl bij vertikaal denken alles horizontaal op één punt samenvalt. Bv. leven en dood (dood komt horizontaal na het leven) komen gelijk.

Wanneer je de radix van Kafka ziet, zie je dat die sterk gecentreerd is op de tekens Stier - Tweeling - Kreeft, wat hier overeenkomt met de huizen 10 en 11. Het centrum van deze concentratie valt op de conjunctie Mercurius-Venus in Tweeling, dus het prototype van de schrijver, de literator, de "schone letteren" zelf. Deze conjunctie staat scherp vierkant op Uranus in Maagd. Vandaar een bijna dwangmatig uiterst complex liefdesleven, een uiterst vreemde, maar anderzijds zeer accurate gedachtenwereld, die zich alleen maar langs schrijven waar kan maken. En dan nog, want testamentair wilde Kafka dat al wat hij geschreven had zou worden vernietigd. Het uitzonderlijk vreemde wat we bij Kafka vinden, het " kafkaïaanse" wordt hem als het ware door dit scherpe vierkant "gedicteerd, onherroepelijk opgelegd". Al wat Kafka opbouwde, werd achteraf weer afgebroken, zoniet, brak hij zelf het weer af. Zijn belangrijkste werken voltooide hij nooit, zijn liefdesrelaties brak

hij af, zelfs iedere belangrijke zin in zijn literair werk ontcrachtte hij telkens op het einde op één of andere manier. Hij beschreef het menselijk leven als iets dat (schijnbaar) begint in veelbelovende vrijheid, maar onvermijdelijk naar zijn val wordt toegezogen en er uiteindelijk onweerstaanbaar inloopt. Dit overheersende kenmerk staat echter niet direct in zijn radix. Wel komt het naar voor als we de progressieve horoscoop op zijn sterfdatum trekken. Terwijl radix Neptunus relatief onschuldig stond, staat Pr. Neptunus bij het overlijden vierkant Zon. Zijn leven is een weg geweest van "behoorlijke" zon naar de vernietiging toe (vierkant Neptunus). Deze "vernietigingskracht" maakt niet alleen zijn leven concreet af maar is een grondtrek heel zijn leven door. Het kleurt, bepaalt beslissend zijn wijze van zijn en zijn manier van schrijven. Mijn stelling nu: om een persoon te "karakteriseren" is het niet voldoende de radix te duiden. De progressieve horoscoop kan gegevens aanbrengen die de radix je (nog) niet kan geven. Of: zoals een aloude wijsheid zegt: men kan pas echt iets "definitief" over iemand zeggen wanneer die overleden is.

Voor de horoscopen, wil volgende site gebruiken : http://www.astro.com/astro-databank/Main_Page

De echte astrologie (niet uit de "boekskes") in het leven van alledag.

Hoe dan ook, tegenover je partner, je kinderen, je dichte omgeving moet je een houding aannemen. Het gevaar van projectie is daarbij niet denkbeeldig. Je kunt dus beter een goeie, juiste houding aannemen. En hoe het werkelijk zit, objectief, los van je eigen projecties en wensen, kan de astrologie je tonen.

Het betekent zeker niet dat je met je astrologische kennis altijd moet tussenkomen. Je woorden worden best de gewone woorden, maar dan wel vanuit het juiste inzicht in de situatie.

We bekijken de mensen dicht bij ons beter niet met een wetenschappelijke bril. Wetenschap is maken tot object, en scheidt sowieso ongezone afstand. De astrologisch geïnspireerde houding is weer rechtstreeks vanuit mijn bewustzijn naar de ander.

Kathedralen

Hoe is men aan die gothische kathedralen gekomen? Men had die bogen nodig, want men wist anders met dat grote gewicht geen blijf. Men had ook die gekleurde glasramen nodig, want grote oppervlakte glas kon men niet maken.

Nu kan men dus veel meer. Men bouwt nu grote functionele ruimtes met veel grote glasoppervlakten omdat men dit kan, en een mens op die manier niet in zijn huis opgesloten zit.

Kathedralen, maar ook gewone kerken, die dorpelingen van de kathedralen namaakten, wijzen inderdaad naar boven, naar het hogere en het spirituele. Maar de meederheid van de mensen tegenwoordig, die de moderne gebouwen bouwen, willen dat hogere en spirituele blijkbaar niet meer.

René Magritte en de dood van zijn moeder

René Magritte was dus de bekende grote surrealistische schilder.

Een psychanalytische invalshoek beweert dat zijn loopbaan als schilder ontstaan is door de suicide van zijn moeder, zonder enige verklaring vooraf van haar kant. Dit gebeurde toen Magritte 13 jaar oud was.

Magritte schreef, naast het maken van zijn schilderijen, ook veel citaten. Hier een typerende: "... dit hele universum is koud. De leegte van het hiernamaals voelt voor mij helemaal niet warm aan. Het is trouwens het gevoelloze dat ik probeer vorm te geven. En het gevoelloze kan alleen maar koud zijn"

Zijn moeder had zelfmoord gepleegd door verdrinking. Toen ze dood uit het water werd gehaald, bleek haar nachtkleed (opzettelijk of door de stroming van het water) vóór haar gezicht geslagen. Dit gebeurde op 23 februari 1912. In de werken van de Magritte vindt men vrouwenhoofden volledig in doeken gewikkeld.

Hieronder zijn horoscoop met transits en progressies op de dag van de dood van zijn moeder.

Direct valt op: sec prog. Mercurius (heer 10 o.a. de moeder) heel precies half-sextiel Uranus in 1.

tr Cheiron conjunct Maan (de moeder maar hier ook heer 8, huis van o.a. de dood.

tr Cheiron conjunct Maan gebeurt in Vissen, water - verdrinking?.

Magritte en de suicide van zijn moeder toen hij 13 jaar was, bleek dus een kluif voor psychologische en psychanalytische studies.

Maar natuurlijk, vele studaxen zagen wel de bekende feiten maar wisten niet hoe Magritte bij de dood van zijn moeder en erna echt reageerde.

Het bleek uit getuigenissen van vrienden van hem toen, dat hij toendertijd daar zeer weinig over zei. Het was alsof hij zich vooral belangrijk voelde omdat hij met de dood van zijn

moeder in het centrum stond van een tragische gebeurtenis, die de hele gemeenschap sterk beroerde.

Magritte was blijkbaar vanaf zijn geboorte innerlijk nogal koel, en de dood van zijn moeder ging ergens aan die koelte voorbij.

In zijn radix: en misschien nu eens "klassiek" kijken: we zien Maan vierkant Uranus waarbij Uranus in huis 1 staat, en een rechtervierkant vormt met Maan. Betekenis: : de planeet die het rechterspect maakt, neigt ertoe de andere planeet te overheersen. Concreet hier: de koude van Uranus (ice-man) verdringt het warme, zorgende, moederlijke van Maan . Jupiter in het agressief-mentale Weegschaal, heerst klassiek over zowel Uranus als over Maan.

Maan staat hier klassiek peregrien in een vallend huis, dus zwak.

Dus in tegenstelling met wat veel psychanalytici beweerden, toen Magritte al als groot schilder bekend was: de dood van zijn moeder heeft nauwelijks invloed gehad op de inhoud en de stijl van het werk van Magritte.

Omzichtige benadering van boodschappen, doorgekomen via ouija.

De feiten tonen aan dat volledig overgegene entiteiten in de toekomst kunnen kijken.

Maar dat zal wellicht selectief zijn, wel op een andere manier dan wij dat kunnen. Wij kunnen bv met zekerheid zeggen dat het binnen zoveel dagen weer zondag zal zijn o.a. omdat dit zo is afgesproken.

Of we kunnen met zekerheid zeggen dat het binnen enkele maanden winter zal zijn, en dat het vanavond donker zal worden. Zij zien toch wel ook andere dingen die wij onmogelijk kunnen weten.

Sommigen beweren dat zij niet zouden mogen zeggen wat zij zien. Ik vraag mij dan af wie hen dat belet, en waarom?

Een groter probleem is wel dat sommige ouija-beoefenaars het verschil niet kennen tussen projectie van eigen angsten, en onbewuste inhouden in de toekomst, en anderzijds spiritische boodschappen van gene zijde.

Die projecties zijn inderdaad gevaarlijk. Men kan zich niet goed voelen, men vraagt aan de ouija, zal ik binnenkort sterven, en het antwoord wordt :ja.

Dat is dan nagenoeg zeker een concretisatie van de projectie van je angst, en geen boodschap van een entiteit die wel in de toekomst kan kijken.

Antwoorden op vragen bij ouija zijn altijd riskant, omdat men bij het stellen van de vraag, al zelf een bedje schept waarin men denkt dat het antwoord zal terecht komen.

Meer geloofwaardig zijn boodschappen die je niet verwachtte, en die je zelfs dikwijls moeilijk kunt geloven.